

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
ПРИВАТНИЙ ВИЩИЙ НАВЧАЛЬНИЙ ЗАКЛАД
«МЕДИКО-ПРИРОДНИЧИЙ УНІВЕРСИТЕТ»

Кафедра психології

Затверджую
Заступник ректора
з навчальної роботи
Світлана ГІЛНА
2023 р.

РОБОЧА ПРОГРАМА НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ
Спеціальна психологія

Ступінь вищої освіти «бакалавр»
Галузь знань: 05 «Соціальні та поведінкові науки»
Спеціальність: 053 «Психологія»
Освітня програма «Психологія»

Миколаїв 2023

Робоча програма навчальної дисципліни « Спеціальна психологія»
для студентів ступеня вищої освіти «бакалавр».

За спеціальністю 053 «Психологія»

Розробник: Шапошникова Ю.Г.- доцент

Робочу програму затверджено на засіданні кафедри психології

Протокол № 1 від 27.08.23р.

Завідувач кафедри психології Петьков В.А.

Робочу програму погоджено Вченою радою університету

Протокол № 2 від 28.08.23р.

Голова Вченої ради Михайло Волков

1. Опис навчальної дисципліни

Найменування показників	Галузь знань, напрям підготовки, освітньо-кваліфікаційний рівень	Характеристика навчальної дисципліни
		очна форма навчання
Кількість кредитів – 4	Галузь знань 05 «Соціальні та поведінкові науки» (шифр і назва)	Цикл професійної підготовки
Мова викладання – Українська мова	Спеціальність: 053 «Психологія»	Рік підготовки:
Загальна кількість годин - 120		4-й
		Семестр
		8-й
Тижневих годин для очної форми навчання: аудиторних – 4 год.	Перший бакалаврський рівень	Лекції
		30 год.
		Практичні, семінарські
		26 год.
		Самостійна робота
		64 год.
Індивідуальні завдання:		
-		
Вид контролю: Іспит		

Примітка.

Співвідношення кількості годин аудиторних занять до самостійної і індивідуальної роботи становить:

для очної форми навчання – 120 год.: 56 год. – аудиторні заняття, 64 год. – самостійна робота (45% до 55%).

2. Мета та завдання навчальної дисципліни «Спеціальна психологія»

Мета викладання дисципліни:

Метою вивчення дисципліни є систематизація знання з спеціальної психології, формування навичок практичної діяльності психолога з людьми із особливостями психофізичного розвитку (діагностичної, корекційно-розвивальної, консультативної, просвітницької)

Завдання курсу:

1. Показати значення і місце спеціальної психології в системі наук, з'ясувати предмет і методи спеціальної психології..
2. Ознайомити студентів з сучасними вітчизняними та зарубіжними підходами до розуміння специфіки розвитку, що відхиляється, факторів ризику виникнення вад психофізичного розвитку.
3. Дати студентам знання щодо специфіки психічного розвитку різних категорій аномальних дітей.
4. Сформувати у студентів навички аналізу впливу різних факторів (первинного дефекту та соціальних умов розвитку) на виникнення труднощів у навчанні та поведінці.
5. Розвивати навички збирання фактів та їх всебічного аналізу для більш глибокого розуміння особливостей індивідуального психологічного розвитку дітей з особливими потребами.
6. Сприяти формуванню у студентів загальної гуманістичної орієнтації в відношенні дітей та людей, що мають особливі потреби, розуміння необхідності створення широкої державної програми колекційної допомоги дітям з вадами розвитку.

Міждисциплінарні зв'язки: загальна психологія, вікова психологія, соціальна психологія, психологія сім'ї, психотерапія, психологія залежних станів, психологічний супровід професійної діяльності.

Місце дисципліни у структурно-логічній схемі навчального плану

«Спеціальна психологія» вивчається на четвертому курсі навчання в університеті.

Під час вивчення дисципліни «Спеціальна психологія» у студентів мають сформуватися наступні компетентності:

I. Загальні:

- ЗК 1. Здатність застосовувати знання у практичних ситуаціях.
- ЗК 2. Знання та розуміння предметної області та розуміння професійної діяльності.
- ЗК 6. Здатність приймати обґрунтовані рішення.

II. Фахові:

- ФК 01. Здатність оперувати категоріально-понятійним апаратом психології.
- ФК 03. Здатність до розуміння природи поведінки, діяльності та вчинків.
- ФК 04. Здатність самостійно збирати та критично опрацьовувати,

аналізувати та узагальнювати психологічну інформацію з різних джерел.

ФК 05. Здатність використовувати валідний і надійний психодіагностичний інструментарій.

ФК 07. Здатність аналізувати та систематизувати одержані результати, формулювати аргументовані висновки та рекомендації.

ФК 08. Здатність організовувати та надавати психологічну допомогу (індивідуальну та групову).

ФК 10. Здатність оцінювати межі власної фахової компетентності та підвищувати професійну кваліфікацію.

У ході вивчення навчальної дисципліни можливо досягнути програмних результатів навчання:

ПРН 2. Розуміти закономірності та особливості розвитку і функціонування психічних явищ в контексті професійних завдань для розуміння спеціальних розділів психології з метою майбутньої спеціалізації та освоєння міждисциплінарного зв'язку.

ПРН 5. Обирати та застосовувати валідний і надійний психодіагностичний інструментарій (тести, опитувальники, проєктивні методики тощо) психологічного дослідження та технології психологічної допомоги вимірювати індивідуальні та психологічні показники особистості. Це означає здатність оцінити зміни у розвитку психіки та коригувати їх.

ПРН 6. Формулювати мету, завдання дослідження, володіти навичками збору первинного матеріалу, дотримуватися процедури дослідження.

ПРН 7. Рефлексувати та критично оцінювати достовірність одержаних результатів психологічного дослідження, формулювати аргументовані висновки.

ПРН 8. Презентувати результати власних досліджень усно та письмово.

ПРН 11. Складати та реалізовувати план консультативного процесу з урахуванням специфіки та індивідуальних особливостей клієнта, забезпечувати ефективність власних дій.

ПРН 12. Складати та реалізовувати програму психопрофілактичних та просвітницьких дій, заходів психологічної допомоги у формі лекцій, бесід, круглих столів, тренінгів відповідно до вимог замовника.

ПРН 15. Відповідально ставитися до професійного самовдосконалення, навчання та саморозвитку, вміло використовувати психотерапевтичні прийоми і прийоми впливу на свідомість і поведінку.

ПРН 17. Демонструвати соціально відповідальну та свідому поведінку, слідувати гуманістичним та демократичним цінностям у професійній та громадській діяльності.

ПРН. 19. Враховувати індивідуальну варіативність становлення людини як індивіда, особистості, суб'єкта діяльності.

ПРН 20. Знати про норму і патологію психічного розвитку.

На вивчення навчальної дисципліни відводиться 120 год. / 4 кредитів

ECTS.

3. Програма навчальної дисципліни

Кредит 1. Спеціальна психологія як галузь наук Специфіка порушень, що пов'язані з інтелектуальною сферою.

Тема 1. Спеціальна психологія як самостійна галузь науки й практики.

Тема розглядає: Основні розділи спеціальної психології. Сучасні подання про нормальний розвиток й розвиток, що відхиляється. Фактори психічного розвитку людини. Види розвитку, що відхиляється (дизонтогенії). Загальні закономірності розвитку, що відхиляється, за Л.С.Виготським, В.И.Лубовським й ін.

Тема 2. Психологія розумово відсталої дитини.

Тема розглядає: Предмет і завдання психології розумово відсталої дитини. Історію олігофренопсихології. Причини виникнення розумової відсталості. Класифікація розумової відсталості за ступенем важкості й етіопатогенетичному принципу (по М.С.Певзнер). Особливості розвитку пізнавальної сфери. Особливості особистісного розвитку й розвитку емоційно-вольової сфери. Особливості діяльності розумово відсталої дитини.

Тема 3. Психологія дітей із затримкою психічного розвитку.

Тема розглядає: Предмет і завдання психології дітей із затримкою психічного розвитку. Історію вивчення дітей із затримкою психічного розвитку. Причини й механізм затримки психічного розвитку. Класифікацію К.С.Лебединській по етіопатогенетическому принципі. Прояву різних форм ЗПР. Особливості розвитку пізнавальної сфери дітей зі ЗПР. Особливості розвитку особистості й емоційно-вольової сфери. Особливості діяльності дітей, які мають слабо виражені відхилення в психофізичному розвитку. Питання психологічної діагностики й корекції при дизонтогеніях по типі ретардації.

Кредит 2. Основні питання сурдології та

тифлопедагогіки. Тема 4. Психологія дітей з

порушеннями слуху.

Тема розглядає: Предмет і завдання сурдопсихології. Історію вивчення дітей з порушеннями слуху. Причини порушень слуху. Психолого- педагогічну класифікацію порушень слухової функції в дітей. Особливості розвитку пізнавальної сфери в дітей з порушеннями слуху. Особливості особистісного розвитку й розвитку

емоційно-вольової сфери. Особливості діяльності дітей з порушеннями слуху. Питання психологічної діагностики й корекції при порушеннях слухової функції в дітей.

Тема 5. Психологія дітей з порушеннями зору.

Тема розглядає: Предмет і завдання тіфлпсихології. Історію вивчення дітей з порушеннями зору. Причини порушень зору. Класифікацію порушень зорової функції в дітей. Особливості розвитку пізнавальної сфери. Особливості особистості й емоційно-вольової сфери. Особливості діяльності дітей з порушеннями зору. Питання психологічної діагностики й корекції при порушеннях зорової функції в дітей.

Кредит 3. Теоретичне вивчення основних порушень

особистості. Тема 6. Психологія дітей з порушеннями

мовлення.

Тема розглядає: Предмет і завдання логопсихології. Історію вивчення дітей з порушеннями мовлення. Причини первинних мовленнєвих порушень. Класифікацію мовленнєвих порушень. Особливості розвитку пізнавальної сфери дітей з важкими порушеннями мовлення. Особливості особистості й емоційно-вольової сфери. Особливості діяльності дітей з важкими порушеннями мовлення. Питання психологічної діагностики й корекції при важких порушеннях мовлення в дітей.

Тема 7. Психологія дітей з порушенням функцій опорно-рухового апарата.

Тема розглядає: Предмет і завдання психології дітей з порушеннями функцій опорно-рухового апарата. Історію вивчення дітей з порушеннями функцій опорно-рухового апарата. Специфіку рухового розвитку при дитячому церебральному паралічі. Структуру рухового порушення при дитячому церебральному паралічі. Форми дитячого церебрального паралічу. Особливості розвитку пізнавальної сфери в дітей із церебральними паралічами. Особливості особистості й емоційно-вольової сфери. Особливості діяльності дітей з порушеннями функцій опорно-рухового апарата. Питання психологічної діагностики й корекції при порушеннях функцій опорно-рухового апарата в дітей.

Тема 8. Психологія дітей із синдромом раннього дитячого аутизму.

Тема розглядає: Предмет і завдання психології дітей із РДА. Історію вивчення дітей із РДА. Причини й механізми виникнення РДА. Психологічну сутність РДА. Класифікацію по ступені важкості. Особливості розвитку пізнавальної сфери. Особливості особистості й емоційно-вольової сфери. Особливості діяльності дітей із РДА. Питання психологічної діагностики й корекції при ранньому дитячому аутизмі.

Тема 9. Психологія дітей з гіперкінетичними розладами

Тема розглядає: Предмет і завдання психології дітей з дисгармонійним складом особистості. Історію вивчення дітей з дисгармонійним складом особистості. Причини дисгармонійного особистісного розвитку. Особливості перебігу гіперкінетичного розладу у дітей. Типи

гіперкінетичних розладів. Питання психологічної діагностики й корекції гіперкінетичного розладу.

Тема 10. Психологія дітей з порушеннями поведінки

Тема розглядає: Предмет і завдання психології дітей з дисгармонійним складом особистості. Історію вивчення дітей з поведінковими порушеннями. Причини виникнення поведінкових порушень. Типологію поведінкових порушень. Питання психологічної діагностики й корекції поведінкових порушень у дітей.

Тема 11. Психологія дітей з дисгармонічним складом особистості.

Тема розглядає: Предмет і завдання психології дітей з дисгармонійним складом особистості. Історію вивчення дітей з дисгармонійним складом особистості. Причини дисгармонійного особистісного розвитку. Типологію патологічних характерів. Особливості поведінки дітей з дисгармонійним розвитком особистості. Питання психологічної діагностики й корекції дисгармонійного розвитку.

Тема 12. Психологія дітей зі складними порушеннями розвитку.

Тема розглядає: Предмет і завдання психології дітей зі складними порушеннями розвитку. Історію вивчення дітей зі складними порушеннями розвитку. Причини складних порушень розвитку. Підходи до класифікації дітей зі складними порушеннями розвитку. Особливості розвитку пізнавальної сфери дітей зі складними порушеннями розвитку. Особливості особистості й емоційно-вольової сфери. Особливості діяльності дітей зі складними порушеннями розвитку. Питання психологічної діагностики й корекції при складних порушеннях розвитку в дітей.

Кредит 4

Тема 13. Програми ранньої діагностики відхилень в розвитку та програми раннього втручання

Тема розглядає: первинне виявлення дітей з відхиленнями в розвитку з використанням педагогічного спостереження. Загальні питання психолого- педагогічної діагностики аномального розвитку.

Тема 14. Методи корекції та супроводу дітей з порушеннями психофізичного розвитку з врахуванням

функціонального підходу

Тема 15. Методи профілактики й корекції вторинних відхилень у психічному розвитку дітей зі спеціальними освітніми потребами

Тема розглядає: Загальні методологічні питання профілактики й корекції різних порушень розвитку. Психолого-педагогічні методи профілактики й корекції вторинних відхилень. Методи корекції й профілактики особистісного недорозвинення в дошкільному віці.

4. Структура навчальної дисципліни

Назви тем	Кількість годин						
	Очна форма						
	усь ого	у тому числі					
л		п	л а б.	ін д	с.р.		
1	2	3	4	5	6	7	
Кредит 1							
Тема 1. Спеціальна психологія як самостійна галузь науки й практики.	10	2	2			6	
Тема 2. Психологія розумово відсталого дитини.	10	2				8	
Тема 3. Психологія дітей із затримкою психічного розвитку.	10		2			8	
Разом за кредитом 1	30	4	4			22	
Кредит 2							
Тема 4. Психологія дітей з порушеннями слуху.	16	4	4			8	
Тема 5. Психологія дітей з порушеннями зору.	14	4	4			6	
Разом за кредитом 2	30	8	8			14	
Кредит 3							
Тема 6. Психологія дітей з порушеннями мовлення та з порушенням функцій опорно-рухового апарата.	4	2				2	

Тема 7. Психологія дітей із синдромом раннього дитячого аутизму.	4	2				2	
Тема 8. Психологія дітей з гіперкінетичними розладами	6	2	2			2	
Тема 9. Психологія дітей з порушеннями поведінки	6	2	2			2	
Тема 10. Психологія дітей з дисгармонічним складом особистості та дітей зі складними порушеннями розвитку.	10	2	2			6	
Разом за кредитом 3	30	10	6			14	
Кредит 4							
Тема 11. Програми ранньої діагностики відхилень в розвитку та програми раннього втручання	14	4	2			8	
Тема 12. Методи корекції та супроводу дітей з порушеннями психофізичного розвитку та дітей зі спеціальними освітніми потребами	16	4	2			10	
Разом за кредитом 4	30	8	4			18	
Всього разом:	120	30	26			64	

5. Теми практичних занять

№ з/п	Назва теми	ОФН
1	Тема 1. Спеціальна психологія як самостійна галузь науки й практики.	2
2	Тема 2. Психологія розумово відсталої дитини.	
3	Тема 3. Психологія дітей із затримкою психічного розвитку.	2

4	Тема 4. Психологія дітей з порушеннями слуху.	8
5	Тема 5. Психологія дітей з порушеннями зору.	6
6	Тема 6. Психологія дітей з порушеннями мовлення та порушенням функцій опорно-рухового апарата.	
7	Тема 7. Психологія дітей із синдромом раннього дитячого аутизму.	
8	Тема 8. Психологія дітей з гіперкінетичними розладами	2
9	Тема 9. Психологія дітей з порушеннями поведінки	2
10	Тема 10. Психологія дітей з дисгармонічним складом особистості та складними порушеннями розвитку	2
11	Тема 11. Програми ранньої діагностики відхилень в розвитку та програми раннього втручання	2
12	Тема 12. Методи корекції та супроводу дітей з порушеннями психофізичного розвитку з врахуванням функціонального підходу вторинних відхилень у психічному розвитку дітей зі спеціальними освітніми потребами	2
Всього:		26 год.

6. Теми лабораторних занять

№ з/п	Назва теми	Кількість годин
	Не передбачено навчальним планом	

8. Самостійна робота

№ з/п	Назва теми	ОФН
1	Тема 1. Спеціальна психологія як самостійна галузь науки й практики.	6
2	Тема 2. Психологія розумово відсталої дитини.	8
3	Тема 3. Психологія дітей із затримкою психічного розвитку.	8
4	Тема 4. Психологія дітей з порушеннями слуху.	8
5	Тема 5. Психологія дітей з порушеннями зору.	6
6	Тема 6. Психологія дітей з порушеннями мовлення та порушенням функцій опорно-рухового апарата.	2
7	Тема 7. Психологія дітей із синдромом раннього дитячого аутизму.	2
8	Тема 8. Психологія дітей з гіперкінетичними розладами	2
9	Тема 9. Психологія дітей з порушеннями поведінки	2
10	Тема 10. Психологія дітей з дисгармонічним складом особистості зі складними порушеннями розвитку.	2
13	Тема 11. Програми ранньої діагностики відхилень в розвитку та програми раннього втручання	8
14	Тема 12. Методи корекції та супроводу дітей з порушеннями психофізичного розвитку з врахуванням функціонального підходу та дітей зі спеціальними освітніми потребами	10
Всього:		64 год.

9. Методи навчання

Для оцінки й вибору методів навчання слід використовувати низку наявних класифікацій, здійснених на основі різних засад:

- за джерелом знань (виокремлюють словесні, наочні й практичні методи, тому що інших джерел, крім слова, образу й досвіду, не існує);

- за відповідним етапом навчання, на кожному з яких розв'язують специфічні завдання (орієнтація на методи підготовки тих, кого навчають, до вивчення матеріалу, що передбачає пробудження інтересу, пізнавальної потреби, актуалізацію базових знань, необхідних умінь і навичок; та методи вивчення нового матеріалу; та методи конкретизації й поглиблення знань, набування практичних умінь і навичок, які сприяють використанню пізнаного; та методи контролю й оцінки результатів навчання);

- за способом керівництва навчальною діяльністю безпосередні або

опосередковані (виокремлюють методи пояснення педагога й різноманітні методи організації самостійної роботи студентів);

■ за логікою навчального процесу (опора на індуктивні й дедуктивні, аналітичні й синтетичні методи);

■ за дидактичними цілями виокремлюють методи організації діяльності тих, кого навчають, методи стимулювання діяльності, наприклад, конкурси, змагання, ігри, заохочення й інші методи перевірки й оцінки .

10. Методи та форми контролю

Сучасна дидактика виділяє наступні методи контролю: методи усного контролю, методи письмового контролю, методи практичного контролю, дидактичні тести, спостереження, методи графічного контролю, методи програмованого і лабораторного контролю. Відповідно до вимог регламенту навчального процесу для успішного засвоєння знань студентами та об'єктивного їх оцінювання здійснюється:

систематичний поточний контроль знань здійснюється під час семінарських і практичних занять у формі вибіркового усного опитування та тестових завдань, підготовки доповідей за темою заняття, доповнень до доповідей, участі в обговоренні, презентації самостійних завдань.

оцінювання рівня виконання самостійної роботи проводиться на основі перевірки змісту роботи та її захисту у формі доповіді, реферату.

самостійне завдання перевіряється на відповідність оформлення згідно з вимогами, а також на повноту, ґрунтовність матеріалу, наявність цікавих фактів та прикладів, висновків.

Форма підсумкового контролю – іспит на основі суми балів набраних за кожний кредит та складання власне іспиту.

Оцінювання знань студентів проводиться за національною шкалою та шкалою ECTS таким чином:

Сума балів за всі види навчальної діяльності	Оцінка ECTS	Оцінка за національною шкалою	
		для екзамену, курсового проекту (роботи), практики	для заліку
90-100	A	відмінно	зараховано
82-89	B	добре	
74-81	C		
64-73	D	задовільно	
60-63	E		
35-59	FX	незадовільно з можливістю повторного складання	не зараховано з можливістю повторного складання
0-34	F	незадовільно з обов'язковим повторним вивченням дисципліни	не зараховано з обов'язковим повторним вивченням дисципліни

Перелік питань до іспиту.

1. Основні розділи спеціальної психології.
2. Сучасні подання про нормальний розвиток й розвиток, що відхиляється.

3. Фактори психічного розвитку людини.
4. Види розвитку, що відхиляється (дизонтогенії).
5. Загальні закономірності розвитку, що відхиляється, за Л.С.Виготським, В.И.Лубовським й ін.
6. Предмет і завдання психології розумово відсталої дитини.
7. Історія олігофренопсихології.
8. Причини виникнення розумової відсталості.
9. Класифікація розумової відсталості за ступенем важкості й етіопатогенетичному принципу (по М.С.Певзнер).
10. Особливості розвитку пізнавальної сфери.
11. Особливості особистісного розвитку й розвитку емоційно-вольової сфери.
12. Особливості діяльності розумово відсталої дитини.
13. Предмет і завдання психології дітей із затримкою психічного розвитку.
14. Історію вивчення дітей із затримкою психічного розвитку.
15. Причини й механізм затримки психічного розвитку.
16. Класифікацію К.С.Лебединській по етіопатогенетическому принципі.
17. Прояву різних форм ЗПР.
18. Особливості розвитку пізнавальної сфери дітей зі ЗПР.
19. Особливості розвитку особистості й емоційно-вольової сфери.
20. Особливості діяльності дітей, які мають слабо виражені відхилення в психофізичному розвитку.
21. Питання психологічної діагностики й корекції при дизонтогеніях по типі ретардації.
22. Предмет і завдання сурдопсихології. Історію вивчення дітей з порушеннями слуху. Причини порушень слуху. Психолого-педагогічну класифікацію порушень слухової функції в дітей. Особливості розвитку пізнавальної сфери в дітей з порушеннями слуху. Особливості особистісного розвитку й розвитку емоційно-вольової сфери. Особливості діяльності дітей з порушеннями слуху. Питання психологічної діагностики й корекції при порушеннях слухової функції в дітей.
23. Предмет і завдання тіфлопсихології.
24. Причини порушень зору.
25. Класифікацію порушень зорової функції в дітей.
26. Особливості розвитку пізнавальної сфери.
27. Особливості особистості й емоційно-вольової сфери
28. Особливості діяльності дітей з порушеннями зору.
29. Питання психологічної діагностики й корекції при порушеннях зорової функції в дітей.
30. Предмет і завдання логопсихології.
31. Причини первинних мовленнєвих порушень.
32. Класифікацію мовленнєвих порушень.
33. Особливості розвитку пізнавальної сфери дітей з важкими порушеннями мовлення.
34. Особливості особистості й емоційно-вольової сфери.

35. Особливості діяльності дітей з важкими порушеннями мовлення.
36. Питання психологічної діагностики й корекції при важких порушеннях мовлення в дітей.
37. Предмет і завдання психології дітей з порушеннями функцій опорно-рухового апарата.
38. Специфіка рухового розвитку при дитячому церебральному паралічі.
39. Структуру рухового порушення при дитячому церебральному паралічі.
40. Форми дитячого церебрального паралічу.
41. Особливості розвитку пізнавальної сфери в дітей із церебральними паралічами.
42. Особливості особистості й емоційно-вольової сфери.
43. Особливості діяльності дітей з порушеннями функцій опорно-рухового апарата.
44. Питання психологічної діагностики й корекції при порушеннях функцій опорно-рухового апарата в дітей.
45. Предмет і завдання психології дітей із РДА.
46. Причини й механізми виникнення РДА.
47. Психологічну сутність РДА. Класифікацію по ступені важкості.
48. Особливості розвитку пізнавальної сфери.
49. Особливості особистості й емоційно-вольової сфери.
50. Особливості діяльності дітей із РДА.
51. Питання психологічної діагностики й корекції при ранньому дитячому аутизмі.
52. Предмет і завдання психології дітей з дисгармонійним складом особистості.
53. Причини дисгармонійного особистісного розвитку.
54. Особливості перебігу гіперкінетичного розладу у дітей.
55. Типи гіперкінетичних розладів.
56. Питання психологічної діагностики й корекції гіперкінетичного розладу.
57. Предмет і завдання психології дітей з дисгармонійним складом особистості.
58. Причини виникнення поведінкових порушень.
59. Типологію поведінкових порушень.
60. Питання психологічної діагностики й корекції поведінкових порушень у дітей.
61. Предмет і завдання психології дітей з дисгармонійним складом особистості
62. Причини дисгармонійного особистісного розвитку.
63. Типологію патологічних характерів.
64. Особливості поведінки дітей з дисгармонійним розвитком особистості.
65. Питання психологічної діагностики й корекції дисгармонійного розвитку.
66. Предмет і завдання психології дітей зі складними порушеннями

розвитку.

67. Причини складних порушень розвитку.
68. Підходи до класифікації дітей зі складними порушеннями розвитку.
69. Особливості розвитку пізнавальної сфери дітей зі складними порушеннями розвитку.
70. Особливості особистості й емоційно-вольової сфери.
71. Особливості діяльності дітей зі складними порушеннями розвитку.
72. Питання психологічної діагностики й корекції при складних порушеннях розвитку в дітей.
73. Первинне виявлення дітей з відхиленнями в розвитку з використанням педагогічного спостереження.
74. Загальні питання психолого-педагогічної діагностики аномального розвитку.
75. Загальні методологічні питання профілактики й корекції різних порушень розвитку.
76. Психолого-педагогічні методи профілактики й корекції вторинних відхилень.
77. Методи корекції й профілактики особистісного недорозвинення в дошкільному віці.
78. Які особливості формування самосвідомості дітей з мовним недорозвитком?
79. Назвати особливості навчання та виховання дітей с порушеннями опорно-рухового апарату.
80. Розкрити особливості розвитку пізнавальних процесів при ДЦП.
81. Описати особливості розвитку особистості й емоційно-вольової сфери у дітей с ДЦП.
82. Назвати особливості формування діяльності у дітей с ДЦП.
83. Дати визначення складного дефекту.
84. Дати визначення психопатії. Назвати форми психопатій.
85. Дати поняття мовного порушення.
86. Назвати рівні мовного недорозвитку.
87. Назвати види мовних порушень за клініко-психологічної класифікацією.
88. Перелічити основні види логопедичної допомоги й та розповісти про школи для дітей с важкими порушеннями мови.
89. Дати характеристику різним видам сприйняття у дітей с порушеннями слуху
90. Охарактеризувати мовний розвиток глухих дитини в залежності від часу втрати слуху.

11. Методичне забезпечення

1. Підручники.
2. Методичні розробки проведення практичних занять.
3. Методичні рекомендації щодо організації лекційних, практичних занять, самостійної роботи студентів.

12. ПЕРЕЛІК НАВЧАЛЬНО-МЕТОДИЧНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

Основні джерела

1. Бочелюк В.Й., Турубарова А.В. Психологія людини з обмеженими можливостями. Навч. посіб. – К. : Центр учбової літератури, 2011. – 264 с.
2. Логопедія. Підручник. / за ред. М.К.Шеремет. - К. , 2015. - 776 с
3. Максимова Н. Ю., Мілютіна К. Л., Піскун В. М. Основи дитячої патопсихології: Навч. посібник. - К.: Перун, 1996. – 464с.
4. Методика діагностики відхилень у розумовому розвитку молодших школярів та старших дошкільників / Стадненко Н.М., Ілляшенко Т.Д., Борщевська Л.В., Обухівська А.Г. – Кам'янець-Подільський: Абетка, 1998.
5. Миронова С.П. Корекційна психопедагогіка. Олігофренопедагогіка. Підручник. - Кам'янець-Подільський, 2015. - 312 с.
6. Психолого-педагогічний супровід дітей з порушеннями слуху та інтелекту / За ред. Бондаря В.І.. - К., 2007. - 171 с.
7. Синьов В.М. Корекційна психопедагогіка. Олігофренопедагогіка. - К., 2013. В 2-х ч. Іч. - 242 с., ІІ ч. - 214 с.
8. Синьов В.М. Психологія розумово відсталого дитини. Підручник. - К., 2008. - 359 с.
9. Синьова Є. П. Тифлопсихологія. Психологічні особливості людей з глибокими порушеннями зору : підручник / Є. П. Синьова. - К. : "Знання", 2008. - 365 с.
10. Скрипник Т.В. Феноменологія аутизму : Монографія. – К.: Видавництво «Фенікс», 2010. – 368 с.